

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อประกาศรัฐสภาตามมาตรา ๑๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยกเว้นความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติหรือคำสั่งใดอ้างถึงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา หรือเลขาธิการรัฐสภา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติหรือคำสั่งนั้น อ้างถึงสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือเลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ช.๖
ช.๕
ช.๔
ช.๓
ช.๒
ช.๑
ขึ้น อันดับ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ รัฐสภา ” หมายความว่า วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียวให้หมายถึงสภานั้น

“ วุฒิสภา ” หมายความว่า วุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

“ สภาผู้แทนราษฎร ” หมายความว่า สภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

“ ประธานรัฐสภา ” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความว่าถึงประธานแห่งสภานั้น

“ รองประธานรัฐสภา ” หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความว่าถึงรองประธานแห่งสภานั้น

“ ก.ร. ” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกหมวด ๑ และมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ หมวด ๑

การจัดระเบียบปฏิบัติราชการของรัฐสภา

มาตรา ๖ ให้มีส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ดังนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- (๒) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ส่วนราชการตาม (๑) (๒) และ (๓) มีฐานะเทียบกรมและเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ ทวิ ในกรณีที่มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้ประธานของสภานิติบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นผู้กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาหรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสำนักงานหนึ่ง

กรฝ่าย

สำนักงานใดหรือทั้งสองสำนักงานร่วมกัน ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการของสภานิติบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ติแห่ง

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศของสภานิติบัญญัติดังกล่าวและให้ประธานของสภานิติบัญญัติเป็นผู้ลงนาม

ติแห่ง

มาตรา ๗ การจัดตั้งส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) หรือการยุบส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

รมนุญ

การแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการตามมาตรา ๖ ให้ทำเป็นประกาศรัฐสภา ด้วยความเห็นชอบของ ก.ร.

ติแห่ง

ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในตามวรรคสอง กำหนดอำนาจหน้าที่และจัดอัตรากำลังของส่วนราชการดังกล่าวด้วย

ระธาน

ประกาศรัฐสภาตามวรรคสอง ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ว่าด้วย

มาตรา ๘ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของวุฒิสภา มีเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานวุฒิสภา และจะให้ มีรองเลขาธิการวุฒิสภา หรือผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีทั้งตำแหน่งรองเลขาธิการวุฒิสภา และผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากเลขาธิการวุฒิสภา และช่วยเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติราชการก็ได้

แห่ง

รองเลขาธิการวุฒิสภา หรือผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา มีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการวุฒิสภากำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา ๘ ทวิ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และจะให้ มีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือมีทั้งตำแหน่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนดหรือมอบหมาย

ดังกล่าว

านหนึ่ง

มาตรา ๙ ส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) จะมีเลขาธิการ ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น ให้

เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และจะให้ มีรองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งรองของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือมีทั้งรองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการหรือทั้งรองผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือทั้งตำแหน่งรองและตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากเลขาธิการ ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น และช่วยเลขาธิการ ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการ ตำแหน่งรองของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการ ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น กำหนดหรือมอบหมาย ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

“ มาตรา ๕ ทวิ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) อาจแบ่งส่วนราชการภายในเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบกอง

ในกรณีที่มีความจำเป็น จะแบ่งส่วนราชการโดยให้มีส่วนราชการอื่นนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ โดยมีผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๑ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานรัฐสภาอาจมอบอำนาจให้รองประธานรัฐสภา เลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓)

๓๕

แห่ง
ที่เรียก

อำนาจ
ข้าราชการ

การ

การ

ปฏิบัติ

หรือส่วน
อื่นซึ่ง

วรรค

หน้าที่
อย่างอื่น

เปรียบเทียบ

ในการ

คดี หรือ

รัฐมนตรี

ผู้ดำรง

วุฒิสภา

(๒) ประธานวุฒิสภาอาจมอบอำนาจให้รองประธานวุฒิสภา หรือเลขาธิการวุฒิสภา

(๓) ประธานสภาผู้แทนราษฎรอาจมอบอำนาจให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๔) เลขาธิการวุฒิสภาอาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการวุฒิสภา ผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(๕) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(๖) หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) อาจมอบอำนาจให้รองหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการ ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(๗) ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจให้ข้าราชการในกอง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง หรือส่วนราชการตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคสอง ได้ตามระเบียบที่เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) กำหนด

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ประธานรัฐสภาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานวุฒิสภาคคนที่หนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองประธานวุฒิสภาคคนที่หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ให้รองประธานวุฒิสภาคคนที่ต่อไปเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ต่อไปเป็นผู้รักษาราชการแทน

ผู้รักษาราชการแทนตามมาตรานี้ มีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองเลขาธิการวุฒิสภาหลายคน ให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งรองเลขาธิการวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานวุฒิสภา แต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้นซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหลายคน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) หลายคน ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งรองหัวหน้าส่วนราชการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) แต่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง รองเลขาธิการวุฒิสภา รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) แล้วแต่

กรณี จะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการ ตามมาตรา ๖ (๓) หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้า กองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วน ราชการตามมาตรา ๖ (๓) แล้วแต่กรณี จะแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรง ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้ ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่าย รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๕ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำหน้าที่รักษา ความสงบเรียบร้อยในบริเวณของรัฐสภา

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญาภายในบริเวณของรัฐสภา ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่าย รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๒ บรรดาอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการตามที่ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด กำหนดว่าเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีให้เป็นอำนาจของ ประธานรัฐสภา อำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้เป็นอำนาจของประธานวุฒิสภาสำหรับสำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา หรือของประธานสภาผู้แทนราษฎรสำหรับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และอำนาจของปลัดกระทรวง ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการในสังกัด ”

มาตรา ๑๒ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและ บรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจัด ระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ มาเป็นของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และของเจ้าหน้าที่สำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ มาเป็นของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ให้เลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการรัฐสภา ร่วมกันดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ดังต่อไปนี้

(๑) แบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดสถานที่ทำงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๒) จัดอัตรากำลังของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๓) จัดแบ่งบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ให้แก่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ให้เสนอผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อ ก.ร. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ การจัดแบ่งข้าราชการและลูกจ้างตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้ใช้วิธีสอบถามความสมัครใจของข้าราชการและลูกจ้างก่อน ถ้าจำนวนผู้แสดงความจำนงเกินอัตรากำลังที่กำหนดไว้สำหรับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๔ ร่วมกันวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ใดสมควรโอนไปรับราชการในสำนักงานใด

ส่วนการจัดแบ่งเงินงบประมาณและการกำหนดสถานที่ทำงานให้คำนึงถึงจำนวนข้าราชการ ลูกจ้าง และปริมาณงานของแต่ละสำนักงาน

มาตรา ๑๖ เมื่อ ก.ร. ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามที่ ก.ร. เห็นชอบ โดยทำเป็นประกาศรัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ เมื่อประกาศรัฐสภาตามมาตรา ๑๖ ใช้บังคับแล้ว ให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของ ก.ร.

มาตรา ๑๘ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติต่างๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุง บทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา การกำหนดวันหยุดราชการ การกำหนดตำแหน่ง การบรรจุ แต่งตั้ง การรับเงินเดือน การรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ รัฐสภาสามัญ การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปรับราชการทหาร การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี การออกจากราชการ และการสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการ วินัย การกลับเข้ารับราชการใหม่ การร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตำแหน่ง การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่งและเงินเดือนของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้